

[Finansministeren.]

vitet, vi har herhjemme. I så henseende har det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen allerede gjort opmærksom på, at udsigterne for vort bytteforhold vel nærmest går i retning af igen at forværre vor valuta-situation, hvis da det økonomiske tilbageslag ikke bliver alt for voldsomt; i så fald er det svært at se, hvad der vejer mest, import- eller eksportsiden. Men får vi et økonomisk tilbageslag af en karakter, vi før har set, så retter det sig op i efteråret eller i begyndelsen af det nye år, og så vil eksportpriserne igen begynde at stige, og vi har endnu tilbage nedgangen i eksportpriserne. Ganske vist ikke for smørrets vedkommende, men alle vore øvrige eksportvarer har stort set hidtil opretholdt priserne, og med hensyn til smørret — og det gælder også andre landbrugsvarer — har vi ikke mærket prisnedgangen så stærkt endnu, fordi produktionen har været så stor; men man kan også tvivle noget på, om den vil blive opretholdt, når priserne er blevet så dårlige. Det er grunden til, at jeg også mener, man skal være forsigtig med at sætte ind med en alt for kraftig ekspansion. Man skal i hvert fald tænke sig godt om, inden man gør noget, og tænke på, hvilke metoder man anvender.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på renten. Jeg synes, det ærede medlems argumentation var lidt tyndbenet. Det ærede medlem mente, at det betød ikke så meget på obligationsmarkedet, om man ophævede stabiliseringslånet eller ej, staten kunne nok klare sig, og der var nok reserver, man kunne tage af.

Før jeg vender tilbage til dette, vil jeg besvare det ærede medlems spørgsmål vedrørende diskontoen. Det ærede medlem sagde, at beskedenhed forbød ham at nævne, hvilket blad det var, der havde bragt en artikel herom. Men beskedenheden behøver ikke at gå så langt, at han ikke grundigt læste, hvad der stod i bladet, selv om det var minister uden portefølje hr. Viggo Starcke, der havde skrevet det. Min kollega skriver,

at det tidligere medlem af tinget hr. Tholstrup har givet udtryk for, at nu syntes han, vi skulle have en diskontonedgang, og det henledte han opmærksomheden på. Det kan naturligvis forstås derhen, at den højt-ærede minister uden portefølje også kunne tænke sig en diskontonedstilling. Men i det hele taget er der vel mange her i landet, der kunne tænke sig en rentenedgang. Det afgørende er imidlertid — og det var også det, det ærede medlem hr. Aage Føgh nævnte — at de økonomiske forudsætninger kommer til at foreligge, således at man tør gå til en diskontonedstilling, og således at den kan blive varig. Det skønner jeg tidspunktet ikke er kommet til endnu, og jeg har i hvert fald indtryk af, at nationalbanken, der foretager diskontøændringer, også skønner, at det er det ikke.

Så kommer vi til spørgsmålet om reserverne. Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at der var reserver i statsbudgettet. Jeg er naturligvis taknemlig for at høre, at det ærede medlem mener, jeg har skønnet forsigtigt, men det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har jo i så henseende meget rigtigt gjort opmærksom på, at ét er, som budgettet er opstillet, et andet er, i hvilket omfang der er reserver i det. Her må man jo medtage forventede udgifter, og det konservative folkeparti er jo nys ligesom socialdemokratiet i lønningskommissionen gået ind for, at vi skal have stigende udgifter, nemlig til højere lønninger til tjenestemændene. Jeg mener også, det er rigtigt, vi skal have det, og jeg håber, at jeg snart vil kunne fremsætte et lovforslag herom. Men dette sammenholdt med — som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde — de lønstigninger, der kommer inden for det private erhvervsliv, vil jo tendere mod en begyndende forbrugsudvidelse, det vil sige, at den forbrugsudvidelse, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen vel nok sigter på, når han ikke tænker så meget på stabiliseringslånet i øvrigt, nok i mindre omfang skal komme. Og hvis den kommer — det kan måske være meget godt i den nuværende